

§ 25. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1966 r. Nr 9, poz. 58).

2. Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie § 3 ust. 1, § 12 ust. 1 i 3 oraz § 15 rozporządzenia tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie tabel stanowisk i zaszeregowania pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz wykazu stanowisk kierowniczych i samodzielnych (Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 10 i z 1968 r. Nr 23, poz. 153),
- 2) rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie dodatku służbowego dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 11, z 1966 r. Nr 21, poz. 136 i z 1967 r. Nr 30, poz. 144),
- 3) rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie dodatków dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” za nocną służbę oraz za specjalne i uciążliwe warunki

runki pracy (Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 12, z 1966 r. Nr 21, poz. 137, z 1967 r. Nr 13, poz. 59, z 1968 r. Nr 6, poz. 37, z 1971 r. Nr 4, poz. 42 i Nr 22, poz. 208),

- 4) rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 15 maja 1958 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy przysługującego pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz przedsiębiorstw Międzygminowych Kabli Telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 30, poz. 134),
- 5) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 stycznia 1950 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. Nr 7, poz. 73).

§ 26. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Łączności.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

256

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1972 r.

w sprawie wyznaczania żołnierzy zawodowych do wykonywania zadań poza wojskiem.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134) i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 165 i z 1967 r. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierzy zawodowych kieruje się na określone stanowiska poza wojskiem w organach administracji państwowej, instytucjach państwowych, jednostkach gospodarki społecznej oraz w organizacjach społecznych dla:

- 1) wykonywania zadań w zakresie przygotowania rezerwistów w dziedzinie obronności kraju,
- 2) wykonywania zadań w zakresie dostaw, usług i innych świadczeń na rzecz sił zbrojnych,
- 3) wykonywania innych zadań w dziedzinie powszechnego obowiązku obrony.

§ 2. 1. Żołnierze skierowani do wykonywania zadań poza wojskiem przez czas wykonywania tych zadań pozostają w czynnej służbie wojskowej i podlegają z tego tytułu Ministrowi Obrony Narodowej i określonym przez niego przełożonym wojskowym.

2. W zakresie realizacji zadań wymienionych w § 1 żołnierze:

- 1) podlegają właściwym ministrom i określonym przez nich organom,
- 2) kierują się przepisami ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innymi odrębnymi przepisami, a ponadto wytycznymi właściwych organów wojskowych, dotyczącymi realizacji tych zadań.

3. Oprócz zadań wymienionych w § 1 żołnierze ci wykonują również inne zadania przekazane przez właściwego ministra do zakresu działania komórek organizacyjnych, w których zajmują stanowiska.

§ 3. 1. Prezes Rady Ministrów określa ogólny wykaz stanowisk poza wojskiem zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych ze względu na szczególny charakter tych stanowisk lub zadań na nich wykonywanych.

2. Na stanowiskach zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych pracownicy cywilni mogą być zatrudnieni w szczególnych wypadkach — za zgodą Ministra Obrony Narodowej lub organu przez niego określonego — jeśli posiadają odpowiednie kwalifikacje, a nie jest możliwe skierowanie na te stanowiska żołnierzy zawodowych. Pracownicy ci otrzymują wynagrodzenie według zasad obowiązujących w zakładzie pracy, w którym są zatrudnieni.

3. W wypadku określonym w ust. 2 należy przede wszystkim zatrudniać pracowników będących oficerami rezerwy.

§ 4. 1. Na podstawie ogólnego wykazu stanowisk poza wojskiem zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych, określonego zgodnie z § 3 ust. 1, właściwi ministrowie sporządzą w ciągu 3 miesięcy zestawienia stanowisk w podległych im jednostkach organizacyjnych stosownie do posiadanego limitu etatowego (osobowego funduszu płac) oraz prześlą je Ministrowi Obrony Narodowej, który ustali szczegółowy wykaz tych stanowisk dla poszczególnych resortów.

2. Zestawienie powinno określać nazwy stanowisk i komórek organizacyjnych, w których stanowiska te występują, liczbę stanowisk, specjalistyczne kwalifikacje wymagane na tych stanowiskach oraz zakres zadań dla nich przewidziany.

3. W razie konieczności zmian w ustalonym szczegółowym wykazie stanowisk zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych właściwi ministrowie występują do Ministra Obrony Narodowej z odpowiednimi wnioskami. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Zgodnie ze szczegółowym wykazem stanowisk zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych Minister Obrony Na-

rodowej kieruje do dyspozycji właściwych ministrów żołnierzy zawodowych z wnioskiem o wykorzystanie ich na określonych stanowiskach.

§ 6. 1. Żołnierza wyznacza na stanowisko i przenosi na inne — w ramach stanowisk zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych — właściwy minister po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

2. Żołnierzy skierowanych do wykonywania zadań w studiach wojskowych szkół wyższych wyznacza na stanowisko oraz przenosi na inne rektor szkoły po uprzednim uzgodnieniu z organem określonym przez Ministra Obrony Narodowej. Nie dotyczy to żołnierzy skierowanych z wnioskiem o wykorzystanie na stanowisku kierownika studium.

§ 7. 1. Żołnierz zawodowy może być odwołany od wykonywania zadań poza wojskiem:

- 1) przez Ministra Obrony Narodowej w każdym czasie, po uprzednim powiadomieniu właściwego ministra,
- 2) na wniosek właściwego ministra zgłoszony Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Żołnierzy odwołanych od wykonywania zadań poza wojskiem właściwy minister (rektor) zwalnia z zajmowanego stanowiska.

§ 8. 1. Do żołnierzy skierowanych do wykonywania zadań poza wojskiem stosuje się wszystkie przepisy dotyczące żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, a w szczególności przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz wydawane przez Ministra Obrony Narodowej zarządzenia, rozkazy, regulaminy i inne przepisy wojskowe.

2. Żołnierze wykonujący zadania poza wojskiem podlegają opiniowaniu służbowemu na zasadach obowiązujących w odniesieniu do żołnierzy zawodowych w siłach zbrojnych.

§ 9. 1. Żołnierze podlegają władzy dyscyplinarnej swoich przełożonych wojskowych.

2. Właściwy minister może wystąpić do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o dyscyplinarne ukaranie żołnierza.

§ 10. 1. Z wnioskiem o mianowanie żołnierza na wyższy stopień wojskowy oraz o nadanie orderu lub odznaczenia występują organy wojskowe określone przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Z wnioskiem o nadanie żołnierzowi orderu lub odznaczenia może wystąpić również właściwy minister w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 11. Urlopu wypoczynkowego i innych urlopów przysługujących żołnierzom zawodowym udzielają, w wymiarze i na zasadach określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, właściwi ministrowie lub organy przez nich określone.

§ 12. 1. Żołnierze wykonujący zadania poza wojskiem podlegają programowemu szkoleniu wojskowemu i politycznemu.

2. Minister Obrony Narodowej lub organ przez niego określony ustala zakres, zasady i tryb szkolenia wojskowego i politycznego oraz sprawuje nadzór nad jego przebiegiem.

§ 13. 1. Żołnierze wykonujący zadania poza wojskiem mogą być kierowani na przeszkolenie (kursy) i praktyki oraz podlegają rotacji na zasadach obowiązujących w siłach zbrojnych.

2. Żołnierze kierowani są przez Ministra Obrony Narodowej w uzgodnieniu z właściwym ministrem:

- 1) na przeszkolenie (kursy) — na okres do 12 miesięcy,
- 2) na praktyki — na okres do 24 miesięcy.

3. W okresie odbywania przeszkolenia (kursów) żołnierze pozostają na zajmowanych stanowiskach służbowych.

4. Żołnierzy kieruje się na praktykę do jednostek i instytucji podległych Ministrowi Obrony Narodowej na stanowiska odpowiadające charakterowi wykonywanych przez nich zadań poza wojskiem.

5. W okresie odbywania praktyki żołnierz może pozostawać na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym poza wojskiem. W takim wypadku można skierować do pełnienia obowiązków na tym stanowisku w celu odbycia praktyki innego żołnierza zawodowego.

6. Rotacji, o której mowa w ust. 1, podlegają oficerowie po upływie 6—8 lat wykonywania zadań poza wojskiem. W uzasadnionych wypadkach okres ten może być przedłużony.

§ 14. 1. Żołnierze wykonujący zadania poza wojskiem otrzymują uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami, przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy.

2. Minister Obrony Narodowej lub organ przez niego określony ustala zaszerzeganie stanowisk poza wojskiem do odpowiednich grup uposażenia przewidzianych dla żołnierzy zawodowych.

3. Minister Obrony Narodowej lub organ przez niego określony ustala wysokość uposażenia, jakie przysługuje żołnierzowi na zajmowanym stanowisku w myśl przepisów ust. 1 i 2. O wysokości tego uposażenia właściwy organ wojskowy zawiadamia zakład pracy, w którym żołnierz zajmuje stanowisko.

4. Żołnierze wyznaczeni do wykonywania zadań w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach (równorzędnych) mogą otrzymywać również premie na zasadach przewidzianych dla odpowiednich grup pracowników cywilnych. Szczegółowe zasady premiowania oraz wysokość premii, jaką mogą otrzymać żołnierze pełniący służbę w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach, określa właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej lub organy przez nich upoważnione.

5. Żołnierzom nie przysługuje inne uposażenie, dodatki lub premie niż określone w ust. 1 i 4.

§ 15. 1. Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami oraz premie przysługujące żołnierzom (§ 14), bez potrącenia podatku od wynagrodzeń i składek emerytalnej, pokrywa się ze środków zakładów pracy, w których zajmują oni stanowiska.

2. Żołnierze skierowani na przeszkolenie (kursy) lub praktykę, którzy pozostają na dotychczas zajmowanych stanowiskach służbowych poza wojskiem, otrzymują w tym czasie z zakładu pracy uposażenie określone w § 14 ust. 1—

3. Żołnierze ci mogą otrzymywać również premie według zasad określonych w § 14 ust. 4.

3. Koszty związane z odbywaniem przez żołnierzy przeszkolenia (kursów) oraz praktyk (koszty żywienia, zakwaterowania oraz przejazdów) ponoszą organy wojskowe według zasad obowiązujących w wojsku.

§ 16. 1. Żołnierz otrzymuje uposażenie w terminach wypłaty obowiązujących w wojsku.

2. Premię wypłaca się żołnierzom w terminach, w jakich wypłacana jest ona odpowiednim grupom pracowników cywilnych.

§ 17. 1. Niezależnie od uposażenia określonego w § 14 żołnierz otrzymuje z zakładu pracy, w którym zajmuje stanowisko, na zasadach obowiązujących w tym zakładzie:

- 1) nagrody,
- 2) należności za podróże służbowe i przeniesienia, z wyjąt-

kiem należności za podróże w wypadkach, o których mowa w § 15 ust. 3.

2. Żołnierzowi nie posiadającemu kwatery wojskowej w miejscowości, w której położony jest zakład pracy, przysługuje mieszkanie od zakładu pracy według zasad i norm zakwaterowania obowiązujących w siłach zbrojnych, jeżeli wojskowe organy kwaterunkowe nie dysponują kwaterami w tej miejscowości.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy żołnierzy wyznaczonych do wykonywania zadań w studiach wojskowych szkół wyższych. Żołnierze ci otrzymują kwatery od wojskowych organów kwaterunkowych.

§ 18. 1. Żołnierz otrzymuje od organów wojskowych:

- 1) umundurowanie i wyekwipowanie w naturze oraz równoważnik pieniężny na zasadach przewidzianych dla żołnierzy zawodowych,
- 2) równoważnik pieniężny przewidziany w przepisach o zakwaterowaniu sił zbrojnych w razie niemożności przydzielenia mu kwatery wojskowej albo mieszkania przez zakład pracy,
- 3) zasiłek na pokrycie kosztów pogrzebu w razie śmierci członka rodziny przewidziany w przepisach o uposażeniu żołnierzy zawodowych.

2. Żołnierzowi i jego rodzinie przysługują:

- 1) bezpłatna wojskowa pomoc lecznicza,
- 2) zapomogi i świadczenia socjalne oraz inne świadczenia i ulgi przewidziane dla żołnierzy zawodowych.

§ 19. Należności przysługujące żołnierzowi w razie zwolnienia z zawodowej służby wojskowej oraz z tytułu doznania trwałego uszczerbku na zdrowiu, jak również należności przysługujące członkom rodziny w razie śmierci żołnierza — przyznają i wypłacają właściwe organy wojskowe.

§ 20. Wydatki z tytułu świadczeń wymienionych w § 18 i 19 nie podlegają zwrotowi przez zakład pracy, w którym żołnierz zawodowy wykonuje zadania określone w § 1.

§ 21. Żołnierze zawodowi wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem pozostają poza normami liczbowymi przewidzianymi dla sił zbrojnych.

§ 22. W razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny żołnierze wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem zostają wykorzystani zgodnie z potrzebami sił zbrojnych.

§ 23. Żołnierze wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem na podstawie dotychczasowych przepisów pozostają nadal na zajmowanych stanowiskach do czasu ustalenia szczegółowego wykazu stanowisk zastrzeżonych dla żołnierzy zawodowych.

§ 24. Uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przewidziane w rozporządzeniu przysługują Ministrowi Spraw Wewnętrznych w stosunku do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w podległych mu jednostkach i wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem. Żołnierze ci mogą być wyznaczeni również do wykonywania zadań poza wojskiem w zakresie ochrony zakładów pracy i obiektów gospodarki narodowej.

§ 25. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do przewodniczących komisji pełniących funkcje naczelnych organów administracji państwowej, do kierowników urzędów centralnych oraz do organów naczelnych organizacji społecznych.

§ 26. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej oraz zainteresowanym ministrom.

§ 27. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie wyznaczania oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem (Dz. U. z 1958 r. Nr 47, poz. 232, z 1965 r. Nr 33, poz. 214 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1964 r. w sprawie wyznaczania podoficerów zawodowych do wykonywania zadań poza wojskiem (Dz. U. Nr 3, poz. 16).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 29 sierpnia 1972 r.

w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych na dzieci.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasiłek rodzinny przysługuje pracownikowi na nie pracujące zarobkowo i pozostające na utrzymaniu pracownika dzieci do ukończenia przez nie 16 lat życia, a jeżeli kształcą się w szkołach — do ukończenia 24 lat życia.

2. W razie ukończenia przez dziecko 24 lat życia w ciągu ostatniego lub przedostatniego roku studiów w szkole wyższej prawo do zasiłku rodzinnego przedłuża się do ukończenia tych studiów, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat życia.

3. Na dzieci kształcące się, pobierające stypendium w szkołach wyższych zasiłek rodzinny nie przysługuje.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 16 września 1966 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych na dzieci (Dz. U. Nr 41, poz. 251).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1972 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: W. Kawalec